

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (hatodik tanács)

2015. január 28.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke —
Vállalkozásátvétel — A munkavállalók jogainak védelme — A 2001/23/EK irányelv értelmezése —
Fizetéseképtelenségi eljárás alatt álló átadó — Arra vonatkozó biztosíték, hogy a kedvezményezettnek
nem kell átvállalnia az átadott vállalkozás bizonyos tartozásait”

A C-688/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (Spanyolország) a Bírósághoz 2013. december 27-én érkezett, 2013. december 11-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Gimnasio Deportivo San Andrés SL**, felszámolás alatt,

által indított,

a **Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)**

és

a **Fondo de Garantía Salarial** részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: S. Rodin tanácselnök, A. Borg Barthet és F. Biltgen (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Gimnasio Deportivo San Andrés SL, felszámolás alatt, képviselőjében G. Atarés París felszámolási biztos,
- a Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) képviselőjében M.F. Mijares García-Pelayo, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviselőjében L. Banciella Rodríguez-Miñón, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

– az Európai Bizottság képviselőjében J. Enegren és R. Vidal Puig, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint a Bíróság az eljárási szabályzatának 99. cikke alapján, indokolt végzéssel határoz,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv (HL L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.) értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet a Gimnasio Deportivo San Andrés SL, felszámolás alatt álló társaság (a továbbiakban: Gimnasio) által kezdeményezett eljárásban terjesztették elő arra a kérdésre vonatkozóan, hogy e társaság tevékenységeinek a kedvezményezettre történő átruházását követően, az előbbi társaság mely tartozásainak viselése alól mentesíthető a kedvezményezett.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2001/23 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében:
„Ezt az irányelvet kell alkalmazni valamely vállalkozás, üzlet vagy ezek egy részének más munkáltató részére szerződés alapján történő átruházása vagy összefonódása esetén [helyesen: szerződés vagy egyesülés alapján történő átruházása esetén].”
- 4 Az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:
„Ezen irányelv alkalmazásában:
a) »átadó«: minden olyan természetes vagy jogi személy, akinek, illetve amelynek az 1. cikk (1) bekezdése szerinti átruházás következtében tulajdonosi [helyesen: munkáltatói] minősége megszűnik a vállalkozás, üzlet vagy ezek egy része tekintetében;
b) »kedvezményezett«: minden olyan természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely az 1. cikk (1) bekezdése szerinti átruházás következtében tulajdonossá [helyesen: munkáltatóvá] válik a vállalkozás, az üzlet vagy ezek egy része tekintetében;
[...]
d) »munkavállaló«: olyan személy, akit az adott tagállamban a nemzeti munkajogi szabályok munkavállalóként védenek.”
- 5 A 2001/23 irányelv „A munkavállalók jogainak védelme” című II. fejezetének 3. cikke az alábbiak szerint fogalmaz:

„(1) Az átadót megillető, az átruházás napján fennálló munkaszerződésből vagy munkaviszonyból eredő jogok és kötelezettségek az ilyen átruházásból eredően átszállnak a kedvezményezettre.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az átruházás időpontját követően az átadó és a kedvezményezett egyetemlegesen felelnek az olyan kötelezettségekért, amelyek az átruházás időpontját megelőzően keletkeztek az átruházás napján fennálló munkaszerződésből vagy munkaviszonyból.

[...]

(3) Az átruházást követően a kedvezményezett köteles tiszteletben tartani a kollektív szerződésekben lefektetett feltételeket, mégpedig ugyanolyan mértékben, ahogyan azt az adott megállapodás az átadó számára előírta, a kollektív szerződés megszűnésének vagy lejártának időpontjáig vagy egy újabb kollektív szerződés hatálybalépésének vagy alkalmazásának a napjáig.

A tagállamok korlátozhatják az ilyen feltételek kötelező figyelembevételének időtartamát azzal, hogy ez nem lehet kevesebb egy évnél.

(4)

a) Amennyiben a tagállamok másként nem rendelkeznek, az (1) és (3) bekezdést nem kell alkalmazni a munkavállalóknak az öregségi, rokkantsági vagy hozzátartozói ellátásokra vonatkozó jogára a tagállamok jogszabályilag előírt szociális biztonsági rendszereinek keretén kívüli, kiegészítő vállalati vagy vállalatközi nyugdíjrendszerekben.

b) A tagállamoknak még abban az esetben is, ha az a) albekezdésnek megfelelően nem rendelik el az (1) és (3) bekezdés alkalmazását az ilyen jogok tekintetében, olyan intézkedéseket kell elfogadniuk, amelyek lehetővé teszik a munkavállalók és az átadó vállalkozásban már nem alkalmazott személyek érdekeinek védelmét az átruházás időpontjában azon jogok tekintetében, amelyek részükre azonnali vagy jövőbeli jogcímet nyújtanak öregségi ellátásra, ideértve a hozzátartozói ellátásokat is az a) albekezdésben említett kiegészítő nyugdíjrendszerek keretében.”

6 Ugyanezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének első mondata úgy rendelkezik, hogy „[a] vállalkozás, üzlet vagy ezek egy részének átruházása önmagában nem teremt jogalapot az átadó vagy a kedvezményezett általi elbocsátásra”.

7 A 2001/23 irányelv 5. cikke – amely szintén az irányelv II. fejezetében található – a következőket tartalmazza:

„(1) Amennyiben a tagállamok másként nem rendelkeznek, a 3. és a 4. cikk nem vonatkozik egy vállalkozás, üzlet vagy ezek egy részének olyan átruházására, amelyben az átadó csődeljárás vagy ezzel egyenértékű más olyan fizetéseképtelenségi eljárás alatt áll, amely az átadó vagyonának felszámolása céljából indult, és az illetékes hatóság (illetve az illetékes hatóság által felhatalmazott esetleges csődgondnok) felügyelete alatt zajlik.

(2) Amennyiben a 3. és a 4. cikket egy, az átadó tekintetében indított, fizetéseképtelenségi eljárás alatt történő átruházásra kell alkalmazni (függetlenül attól, hogy az eljárást az átadó vagyonának felszámolása céljából indították vagy sem), és az ilyen eljárás az illetékes hatóság (illetve a nemzeti jog által meghatározott esetleges csődgondnok) felügyelete alatt zajlik, a tagállam rendelkezhet úgy, hogy:

a) tekintet nélkül a 3. cikk (1) bekezdésére, az átadónak valamely munkaszerződésből vagy munkaviszonyból eredő és az átruházást vagy a fizetéseképtelenségi eljárás megindítását megelőzően esedékessé váló tartozásai nem szállnak át a kedvezményezettre abban az esetben, ha az ilyen eljárás a tagállam jogrendszere szerint legalább olyan szintű védelmet nyújt, mint amelyet a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv [(HL L 283., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 217. o.)] által szabályozott esetekben biztosítanak, vagy rendelkezhet úgy, hogy

b) egyrészt a kedvezményezett és az átadó, illetve az átadó feladatait gyakorló személy vagy személyek, másrészt pedig a munkavállalók képviselői megállapodhatnak a hatályos jogszabályok és a gyakorlat által megengedett keretek között a munkavállaló munkafeltételeinek megváltoztatásáról a munkahelyek védelme érdekében a vállalkozás, az üzlet vagy ezek egy része fennmaradásának biztosításával.

(3) A tagállam alkalmazhatja a (2) bekezdés b) pontját olyan átruházás esetén, ahol az átadó a nemzeti jog által meghatározott komoly gazdasági válsághelyzetben van, feltéve, hogy ezt a válsághelyzetet az illetékes hatóság állapította meg és lehetőség van ennek bírói felülvizsgálatára, és abban az esetben, ha ezek a rendelkezések a nemzeti jogban már 1998. július 17-én hatályban voltak.

[...]

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megelőzzék a fizetésektelenségi eljárásokkal való visszaéléseket, amelyek során a munkavállalók részére nem biztosítanak az ezen irányelvben számukra biztosított jogokat.”

8 Ugyanezen irányelv 8. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„Ez az irányelv nem korlátozza a tagállamoknak azt a jogát, hogy a munkavállalókra nézve kedvezőbb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzanak vagy fogadjanak el, vagy a munkavállalókra nézve kedvezőbb kollektív szerződések [helyesen: kollektív szerződések vagy a szociális partnerek más megállapodásai] alkalmazását engedélyezzék vagy segítsék elő.”

A spanyol jog

9 A vállalkozások jogutódlását a 2001. július 9-i 12/2001 törvénnyel (BOE 164. sz., 2001. július 10., 24890. o.) módosított, a munkavállalók jogállásáról szóló törvény módosított szövegének elfogadásáról szóló, 1995. március 24-i 1/1995 királyi törvényerejű rendelet (Estatuto de los Trabajadores, BOE 75. sz., 1995. március 29., 9654. o.; a továbbiakban: munkavállalók jogállásáról szóló törvény) szabályozza.

10 A munkavállalók jogállásáról szóló törvény 44. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Valamely vállalkozásnak vagy e vállalkozás valamely telephelyének vagy önálló termelőegységének az átruházása önmagában nem szünteti meg a munkaviszonyt; az új munkáltatóra a munkaszerződés és a szociális biztonság tekintetében az előző munkáltató jogai és kötelezettségei vonatkoznak – beleértve a nyugállománnyal kapcsolatos kötelezettségvállalásokat is – az alkalmazandó különös szabályozásban előírt feltételek mellett, illetve általánosságban az átadó által a kiegészítő szociális védelem területén vállalt valamennyi kötelezettséget is beleértve.”

11 Ugyanakkor a munkavállalók jogállásáról szóló törvény 57a. cikkének értelmében fizetésektelenségi eljárás esetén a 2011. október 10-i 38/2011 törvénnyel (BOE 245. sz., 2011. október 11.) módosított, a fizetésektelenségi eljárásról szóló, 2003. július 9-i 22/2003 törvényben (Ley 22/2003 Concursal, BOE 164. sz., 2003. július 10., 26905. o.; a továbbiakban: fizetésektelenségi eljárásról szóló törvény) előírt sajátos feltételeket kell alkalmazni a munkaszerződések kollektív módosítása, felfüggesztése és megszüntetése, valamint a vállalkozás átruházása esetén.

12 A fizetésektelenségi eljárásról szóló törvény a fizetésektelenségi eljárás két lehetséges kimeneteléről rendelkezik, nevezetesen az egyezségről és a felszámolásról. A felszámolás szakaszában e törvény 148. és 149. cikkét kell alkalmazni, amelyek eltérő szabályozást írnak elő attól függően, hogy készült-e, illetve jóváhagyásra került-e felszámolási terv, vagy sem.

- 13 A fizetéseképtelenségi eljárásról szóló törvény 148. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felszámolási szakasz megindításakor a felszámolási biztos köteles benyújtani a bíróságnak a felszámolási tervet, és e tervvel kapcsolatban pontosítja, hogy amennyiben lehetséges, „a felszámolás alatt álló társaság üzletei, üzemei vagy bármely más termelő vagy szolgáltatást nyújtó egységei egészének vagy azok egy részének egységes egészként történő átruházását kell tervbe venni”.
- 14 Ugyanezen 148. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy a felszámolási tervet jóvá kell hagynia a bíróságnak, amely „ezt a tervet módosíthatja, vagy [a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló törvény 149. cikkében megállapított] vonatkozó szabályoknak megfelelően jóváhagyhatja a felszámolást”.
- 15 Az említett 149. cikk értelmében:

„(1) Amennyiben nem hagytak jóvá felszámolási tervet, illetve – adott esetben – a felszámolási tervben nem szereplő szempontok vonatkozásában a felszámolás műveleteit az alábbi rendelkezések szerint kell végezni:

- a) Az adóshoz tartozó üzleteket, üzemeket és bármely egyéb termelő vagy szolgáltatást nyújtó egységeket egyetlen egészként kell átruházni, kivéve ha a felszámolási biztos előzetes jelentése alapján a bíróság úgy ítéli meg, hogy a hitelezők érdekeinek jobban megfelel az előzetes felosztás, vagy minden egység, illetve azok egy részének külön átruházása. A teljes társasági vagyont vagy adott esetben az egyes termelési egységeket árverésen kell átruházni, és a bíróság ennek eredménytelensége esetén rendelheti el a közvetlen átruházást.

[...]

(2) Amennyiben az (1) bekezdés a) pontja szerinti átruházást követően valamely gazdálkodó jogalany megőrzi alapvető vagy kiegészítő gazdasági tevékenység végzése céljából szervezett eszközökként értelmezett azonosságát, munkajogi tekintetben is jogutódlásról van szó. Ez esetben a bíróság engedélyezheti, hogy a megszerző az átruházást megelőző kifizetésekhez kapcsolódó munkabérek vagy végkielégítések összege tekintetében ne lépjen a jogelőd helyébe, mivel ezeket a munkavállalók jogállásáról szóló törvény 33. cikke értelmében a Fondo de Garantía Salarial [bérgarancia alap] vállalja magára. Hasonlóképpen, a tevékenység zavartalanságának és a munkahelyek fenntartásának biztosítása céljából a kedvezményezett és a munkavállalók képviselői megállapodásokat köhetnek a kollektív munkafeltételek módosítása céljából.

(3) A vagyon vagy a jogok akár elkülönülten, tételenként, illetve adott vállalkozás vagy termelőegység részeként történő árverési értékesítését vagy átruházását jóváhagyó végzés elrendeli a felszámolási eljárást megelőző valamennyi olyan teher törlését, amelyeket a 90. cikk értelmében különös elsőbbséget nem élvező hitelezői követelések biztosítására hoztak létre.”

- 16 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló törvény tizenegyedik végső rendelkezése, amely módosítja a 2003. december 17-i 58/2003. sz. általános adótörvényt (Ley 58/2003 General Tributaria (BOE 302. sz., 2003. december 18., 44987. o.)), kifejezetten úgy rendelkezik, hogy adózási szempontból történő jogutódlás, illetve a felelősség kiterjesztése nem alkalmazható a felszámolás alatt álló adóshoz tartozó gazdasági tevékenységek vagy üzemek megszerzőire, ha a tulajdonszerzés felszámolási eljárás során történik. A társadalombiztosításra vonatkozó szabályozásban ugyanakkor nincs ezzel egyenértékű szabály.

- 17 Az 1994. június 20-i 1/1994 királyi törvényerejű rendelettel (BOE 154. sz., 1994. június 29, 20658. o.) jóváhagyott, a társadalombiztosításról szóló általános törvény (Ley General de la Seguridad Social, a továbbiakban: LGSS) egységes szerkezetbe foglalt változatában található „Az ellátások alapján fennálló felelősség különleges esetei” című 127. cikkének (2) bekezdése az alábbiak szerint fogalmaz:

„Az üzem, az ipari vagy kereskedelmi egység átruházása esetén a megszerző a korábbi tulajdonossal vagy annak jogutódjaival egyetemlegesen felel az ezen átruházás előtt esedékessé vált ellátások megfizetéséért. Ugyanez a felelősség áll fenn az átadó munkáltató és a kedvezményezett között a munkaerő ideiglenes rendelkezésre bocsátása esetén, még akkor is, ha arra díjmentesen, nem nyereségszerzési céllal került sor.”

- 18 A később módosított LGSS „[A járulékfizetés] kötelező jellege” című 15. cikkének (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A járulékfizetési kötelezettség teljesítéséért és a társadalombiztosítás egyéb forrásainak megfizetéséért azok a természetes vagy jogi személyek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó jogalanyok felelnek, amelyek számára az egyes rendszereket vagy forrásokat szabályozó rendelkezések közvetlenül írják elő az említettek megfizetésének kötelezettségét, valamint azok, akik egyetemlegesen, másodlagosan vagy *mortis causa* jogutódlás alapján felelnek az előbbi személyek ilyen felelősséget eredményező cselekvéseiért, mulasztásaiért, ügyleteiért vagy jogi aktusaiért bármely olyan jogszabályi szintű rendelkezés alapján, amely a társadalombiztosítási kötelezettségekre hivatkozik, vagy azokat kifejezetten nem zárja ki, illetve a jogszabályokkal nem ellentétes megállapodások, illetve egyezmények alapján. Ez az egyetemleges, másodlagos vagy *mortis causa* felelősség a jelen törvényben és annak végrehajtási rendeleteiben előírt behajtási eljárás alapján jön létre.”

- 19 A módosított LGSS „[A befizetésért] felelős személy” című 104. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„A befizetési kötelezettség teljesítéséért a munkáltató felelős, és a munkáltató köteles befizetni a saját, valamint az alkalmazottai járulékának teljes összegét.

Egyetemlegesen, másodlagosan vagy *mortis causa* úgyszintén felelősek a jelen törvény 15. cikkében, és 127. cikkének (1) és (2) bekezdésében hivatkozott személyek vagy jogi személyiség nélküli gazdálkodó jogalanyok.

Az üzlet, az ipari vagy kereskedelmi egység tulajdonában bekövetkezett 127. cikk szerinti jogutódlás címén fennálló egyetemleges felelősség a jogutódlás előtt keletkezett összes tartozásra kiterjed. Ezt a jogutódlást még akkor is érvényesnek kell tekinteni, ha az üzletet, az ipari vagy kereskedelmi egységet munkavállalói többségi tulajdonban álló társaság (»sociedad laboral«) működteti, függetlenül attól, hogy ez a társaság olyan munkáltatókból áll-e, akik a korábbi munkáltató alkalmazásában álltak.

Amennyiben a munkáltató olyan társaság vagy gazdálkodó jogalany, amelyet megszüntettek és felszámoltak, a meg nem fizetett társadalombiztosítási járulék címén fennálló kötelezettségeit a tagokra, illetve a társasági tőke résztulajdonosaira ruházzák át, amelyek annak megfizetéséért a felszámolásból származó bevételük értékéig egyetemlegesen felelnek.

[...]”

Az alapügy tényállása és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 20 A Gimnasio kereskedelmi társaság, amelynek fő tevékenysége az Escuela Laia nevű iskola működtetése volt, ahova több mint 150 diák jár.
- 21 Egy 2013. szeptember 2-i végzés alapján a Gimnasióval szemben csődeljárás indult.

22 Az illetékes igazságügyi hatóság a 2013. október 15-én hozott végzésében jóváhagyta az Escuela Laia átruházását az iskola tanárainak egy csoportjából álló gazdasági társaságra, az Institució Pedagógica Sant Andreu SL-ra, amely egyedüliként nyújtott be vételi ajánlatot. Ez a gazdasági társaság vállalta a Gimnasio tevékenységének folytatását, és az utóbbi munkavállalói munkaszerződéseinek átvételét.

23 Az említett átruházásra, e végzésnek megfelelően „a következő feltételekkel [került sor]:

- 1) A végzés kézbesítésétől számított 45 munkanapon belül okiratot kell kiállítani a munkavállalókat bármely jogcímen megillető összegekről, és ezen okiratot a Fondo de Garantía Salarial (bérgarancia alap) rendelkezésére kell bocsátani annak érdekében, hogy az a munkavállalók jogállásáról szóló törvény 33. cikkének megfelelően átvállalja a kifizetéseket.

[...]

- 5) A jelen bíróság kifejezetten engedélyezi a termelőegység üzemeltetésével kapcsolatos olyan szerződések átruházását, amelyet a felszámolás alatt álló harmadik személlyel köthet, így különösen: megbízások, értékesítési megbízások, franchise szerződések, lakás- és helyiségbérletekkel kapcsolatos szerződések, szolgáltatás nyújtására vagy ellátására irányuló szerződések. A megszerző köteles tájékoztatni a bíróságot a megszüntetésekkel kapcsolatos esetleges nehézségekről.

A jelen bíróság kifejezetten úgy rendelkezik, hogy az átruházás az átruházott vagyoni eszközökön esetleg fennálló valamennyi terhet és tartozást megszünteti, a végleges jelentésben feltüntetett különleges előjogokhoz kapcsolódó terhek és tartozások kivételével. Következésképpen, semmilyen más tartozás nem száll át a megszerzőre, kivéve azokat, amelyekre a kötelező érvényű ajánlat hivatkozik az ajánlat szerinti feltételek mellett, a megszerző vagy az általa kijelölt gazdálkodó jogalany nem vállalhatja át a felszámolás alatt álló társaság korábbi adótartozásait vagy kötelezettségeit, azaz azokat a tartozásokat, amelyek a felszámolás alatt álló társaságnak a Tesorería General de la Seguridad Sociállal [általános társadalombiztosítási pénztár, a továbbiakban: TGSS] szemben fennálló esetleges tartozásai. A jelen végzést kézbesíteni kell az Agencia Estatal de Administración Tributaria [állami adóigazgatási ügynökség] és a TGSS részére.

[...]”

24 2013. október 25-én a TGSS fellebbezést nyújtott be a 2013. október 15-i átruházást elrendelő végzés ellen, azzal az indoklással, hogy ez a végzés sérti a munkavállalók jogállásáról szóló törvény 44. cikkét, amennyiben úgy rendelkezik, hogy a kedvezményezettre nem szállnak át a Gimnasio társadalombiztosítás felé fennálló tartozásai.

25 2013. november 21-én a Gimnasio korábbi munkavállalóinak egy csoportja úgyszintén keresetet nyújtott be az említett végzés ellen.

26 Figyelembe véve a kedvezményezett jogalany, a jelen esetben az Institució Pedagógica Sant Andreu SL által átvállalható terhek terjedelme tekintetében fennálló bizonytalanságot, a Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

- „1. Azt a biztosítékot, hogy a fizetésektelen vállalkozást vagy e vállalkozás termelőegységét megszerző kedvezményezett nem vállalja át a termelőegység átruházását megelőző társadalombiztosítási tartozásokból eredő kötelezettségeket, vagy a korábbi munkaszerződésekből származó kötelezettségeket, amikor a fizetésektelenségi eljárás a közösségi irányelvekben előírtakkal legalább egyenértékű védelmet nyújt, egyedülinek és a munkaszerződésekhez vagy a munkaviszonyokhoz közvetlenül kapcsolódó kötelezettségek tekintetében kizárólagosnak kell-e minősíteni, vagy pedig a munkavállalók jogai teljes védelmének és a foglalkozás megtartása

esetében ugyanezt a biztosítékot ki kell-e terjeszteni a harmadik személy számára történő átruházást megelőző munkaviszonyokból eredő tartozásokra és a társadalombiztosítási [tartozásokra] is?

2. A munkavállalók jogaira vonatkozó ugyanezen biztosíték keretében a termelőegység megszerzője kaphat-e biztosítékot a fizetésektelenségi eljárásban eljáró és az átruházást jóváhagyó bíróságtól nemcsak a munkaszerződésekből eredő jogok, hanem az átruházást megelőzően a fizetésektelen társaságnak azon munkavállalókkal szemben fennálló tartozásai, akiknek már megszűnt a munkaviszonyuk, vagy a korábbi társadalombiztosítási tartozások tekintetében is?
3. Ha valaki azzal a kikötéssel szerez meg valamely fizetésektelen vállalkozást vagy termelőegységet, hogy részben vagy egészben fenntartja a munkaszerződéseket, ezekbe jogutódként lépve megkapja-e azt a biztosítékot, hogy nem róhatók fel vele szemben vagy nem szállnak rá az átadó egyéb, azon szerződésekkel vagy jogviszonyokkal kapcsolatos kötelezettségei, amelyekbe mint jogutód lép, különösen korábbi munkaviszonyból származó vagy társadalombiztosítási tartozások tekintetében?
4. Értelmezhető-e úgy a 23/2001 irányelv a bíróságilag vagy közigazgatásilag fizetésektelennek vagy felszámolás alatt állónak minősített termelőegységek vagy vállalkozások átruházását illetően, hogy az nemcsak a munkaszerződések védelmét teszi lehetővé, hanem annak bizonyosságát is, hogy a megszerzőnek nem felelős a szóban forgó termelőegység megszerzését megelőzően esedékes tartozásokért?
5. Felmerül a kérdés, hogy a fizetésektelenségi eljárásról szóló törvény 149. cikke (2) bekezdésének megfogalmazása a vállalkozás jogutódlására vonatkozó részében annak a belső jogban történő kimondása-e, amit a 23/2001 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének a) pontja a kivétel érvényesüléséhez előír?
6. Amennyiben ez a helyzet, a fizetésektelenségi eljárásban eljáró bíróság által hozott, e biztosítékokat és védelmet magában foglaló átruházó végzés minden esetben kötelező erővel bír-e az olyan bírósági és közigazgatási eljárások tekintetében, amelyeket az új szerzővel szemben az átruházás időpontját megelőző tartozások tekintetében indíthatnak, és ezért a munkavállalók jogállásáról szóló törvény 44. cikke nem hatástalaníthatja a fizetésektelenségi eljárásról szóló törvény 149. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglaltakat?
7. Ha éppen ellenkezőleg, úgy kell értelmezni, hogy a fizetésektelenségi eljárásról szóló törvény 149. cikkének (2) és (3) bekezdése nem az irányelv 5. cikkének kivételeként működik, akkor annak tisztázását kell kérni a Bíróságtól, hogy az irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti szabályozás kizárólag a hatályos szerződések szigorúan munkajogi vonatkozású jogait és kötelezettségeit érinti-e, így semmilyen esetben nem kell a megszerző számára átruházni a társadalombiztosítási járulékokból származóhoz hasonló jogokat és kötelezettségeket, és a fizetésektelenségi eljárás megindítását megelőzően már megszűnt munkaszerződésekre vonatkozó egyéb kötelezettségeket.”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 27 Eljárási szabályzata 99. cikkének értelmében, ha a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdésre a válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, vagy ha az nem enged teret semmilyen ésszerű kétségnek, a Bíróság az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat.
- 28 A jelen esetben ez a rendelkezés alkalmazandó.

- 29 Először is meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság a kérdéseivel arra vár választ a Bíróságtól, hogy az érintett tagállam szabályozásának bizonyos rendelkezései a 2001/23 irányelv átültetéséhez szükséges intézkedéseknek minősülnek-e, és általában azt kívánja megtudni, hogy ezek a rendelkezések összhangban állnak-e az uniós joggal.
- 30 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 267. cikk alapján indult eljárásban a Bíróságnak nincs hatásköre arra, hogy a nemzeti rendelkezéseket értelmezze, sem pedig arra, hogy eldöntse, hogy az érintett tagállam hatóságainak e rendelkezésekre vonatkozó értelmezése helytálló-e (lásd többek között: *Vueling Airlines* ítélet, C-487/12, EU:C:2014:2232, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 Ehhez hasonlóan nem a Bíróság feladata, hogy a EUMSZ 267. cikk alapján ráruházott hatásköre alapján a belső jognak az uniós joggal való összeegyeztethetőségéről határozzon (lásd többek között: *Lombardini és Mantovani* ítélet, C-285/99 és C-286/99, EU:C:2001:640, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Mindazonáltal a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy tájékoztassa a kérdést előterjesztő bíróságot minden olyan uniós jogi értelmezési szempontról, amely lehetővé teszi számára ezen összeegyeztethetőség értékelését az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez (lásd többek között: *Lombardini és Mantovani* ítélet, EU:C:2001:640, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság által feltett hét kérdést, amelyeket együttesen kell megvizsgálni, úgy kell értelmezni, hogy azok lényegében arra irányulnak, hogy a 2001/23 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szóban forgóhoz hasonló nemzeti szabályozás, amely előírja vagy lehetővé teszi, hogy a vállalkozások, üzletek vagy ezek részei átruházása során, amikor az átadóval szemben fizetéképtelenségi eljárás van folyamatban, a kedvezményezett jogosult legyen arra, hogy mentesüljön a szerződések és a munkaviszonyok alapján rá háruló terhek alól, az átadóra a jogszabályban előírt szociális biztonsági rendszer alapján háruló terheket is beleértve, amennyiben ezek az adósságok korábbiak, mint a termelőegység átruházásának időpontja. Ez a bíróság arra is keresi a választ, hogy ebben a vonatkozásban van-e jelentősége annak a ténynek, hogy a munkaviszonyok ezen időpont előtt megszűntek.
- 34 E kérdések megválaszolásához először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2001/23 irányelv célja – amint az (3) preambulumbekzdéséből és 3. cikkéből következik – a munkavállalók védelme a jogaik vállalkozás átruházása esetén történő védelmének biztosítása útján (lásd: *Kirtruna és Viganò* ítélet, C-313/07, EU:C:2008:574, 36. pont).
- 35 Mindazonáltal, tekintettel azokra a különbségekre, amelyek e téren a munkavállalók védelmének mértékét illetően a tagállamokban fennállnak, az említett irányelv a nemzeti jogszabályok közelítése útján csökkenteni kívánja ezeket a különbségeket anélkül azonban, hogy e tárgyban teljes harmonizációt írna elő (lásd: a 2001/23 irányelv (4) és (6) preambulumbekzdése, valamint *Amatori* és társai ítélet, C-458/12, EU:C:2014:124, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 Amint az a címéből kitűnik, a 2001/23 irányelvnek a II. fejezete tartalmazza – többek között a 3–5. cikkében – a munkavállalók jogainak védelmére vonatkozó szabályokat.
- 37 Az említett irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdése fogalmazza meg azt az elvet, amely szerint az átadót megillető, az átruházás napján fennálló munkaszerződésből vagy munkaviszonyból eredő jogok és kötelezettségek átszállnak a kedvezményezettre.
- 38 A 2001/23 irányelv – hasonlóképpen a munkavállalók jogai védelmét szem előtt tartva – egyrészt a 3. cikkének (3) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy az átruházást követően a kedvezményezett köteles tiszteletben tartani a kollektív szerződésekben lefektetett munkafeltételeket, ugyanolyan mértékben,

ahogyan azt az adott megállapodás az átadó számára rögzítette, a kollektív szerződés megszűnéséig vagy lejártáig, vagy egy újabb kollektív szerződés alkalmazásáig (Juuri-ítélet C-396/07, EU:C:2008:656, 32. pont). Másrészt ugyanez az irányelv a 4. cikkének (1) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy a vállalkozás átruházása önmagában nem teremt jogalapot az átadó vagy a kedvezményezett általi elbocsátásra.

- 39 Ezeket a védelmet biztosító szabályokat ugyanis kötelezőnek kell tekinteni abban az értelemben, hogy azoktól a tagállamok a munkavállalók hátrányára csak a magában az irányelvben előírt kivételek esetén térhetnek el (lásd ebben az értelemben: Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-561/07, EU:C:2009:363, 46. pont).
- 40 Ebben a tekintetben először is a 2001/23 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy korlátozzák a munkafeltételek fenntartásának időtartamát, ugyanakkor az nem lehet kevesebb egy évnél.
- 41 Másodsor, az említett irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint, amennyiben a tagállamok másként nem rendelkeznek, az (1) és (3) bekezdést nem kell alkalmazni a munkavállalóknak az öregségi, rokkantsági vagy hozzátartozói ellátásokra vonatkozó jogára a tagállamok jogszabályban előírt szociális biztonsági rendszereinek keretén kívüli, kiegészítő vállalati vagy vállalkozói nyugdíjrendszerekben.
- 42 Ezzel összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már kimondta, hogy a 2001/23 irányelv 3. cikke (1) és (3) bekezdésének alkalmazása alóli utóbbi kivételt – amely rendelkezések arra kötelezik a kedvezményezettet, hogy az tartsa tiszteletben a munkaszerződésből vagy munkaviszonyból eredő jogokat és kötelezettségeket, valamint a kollektív szerződésben lefektetett munkafeltételeket – szigorúan kell értelmezni, figyelembe véve az ezen irányelv által követett általános célt, amely a munkavállalók jogainak védelme a vállalkozás átruházása esetén (Bizottság kontra Olaszország ítélet, EU:C:2009:363, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 Ily módon csak a jogszabályban előírt szociális biztonsági rendszerek keretén kívül nyújtott, a 2001/23 irányelv 3. cikke (4) bekezdésének a) pontjában kimerítően felsorolt ellátások vonhatók ki a munkavállalók jogai átruházásának kötelezettsége alól (Bizottság kontra Olaszország ítélet, EU:C:2009:363, 32. pont).
- 44 Azt is meg kell még állapítani, hogy az említett irányelv 3. cikke (4) bekezdése b) pontjának megfelelően még abban az esetben is, ha a tagállamok alkalmazzák ezt a kivételt, az e rendelkezésben megfogalmazott átruházási kötelezettség kizárását ki kell egészíteni az érintett tagállam által elfogadott, a munkavállalók érdekeinek védelméhez szükséges intézkedésekkel – az átadó vállalkozásban az átruházás időpontjában már nem alkalmazott személyeket is beleértve – azon jogok tekintetében, amelyek részükre azonnali vagy jövőbeli jogcímet nyújtanak öregségi és hozzátartozói ellátásokra az ugyanezen (4) bekezdés a) pontjában említett kiegészítő nyugdíjrendszerek keretében (Bizottság kontra Olaszország ítélet, EU:C:2009:363, 31. pont).
- 45 Harmadszor, a tagállamok a 2001/23 irányelv 4. cikke (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően eltérhetnek e rendelkezés első albekezdésétől annak előírásával, hogy az ezen első albekezdésben az elbocsátásra vonatkozóan megfogalmazott szabályok nem alkalmazhatók a munkavállalók olyan meghatározott kategóriáira, amelyekre az elbocsátás elleni védelem tekintetében nem vonatkozik a tagállamok szabályozása és gyakorlata.
- 46 Negyedszer, a 2001/23 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ezen irányelv 3. és a 4. cikke főszabály szerint nem vonatkozik egy vállalkozás olyan átruházására, amelyben az átadó csődeljárás vagy ezzel egyenértékű más olyan fizetésképtelenségi eljárás alatt áll, amely az átadó vagyonának felszámolása céljából indult, és az illetékes hatóság felügyelete alatt zajlik.

- 47 A tagállamok mindazonáltal – amint az az említett 5. cikk (1) bekezdésének és (2) bekezdése első tagmondatának szövegéből kitűnik – a 3. és 4. cikk alkalmazását is választhatják valamely vállalkozás átruházására az átadóval szemben indított, az illetékes hatóság felügyelete alatt zajló fizetésképtelenségi eljárás keretében.
- 48 Ha valamely tagállam e rendelkezések szabadon választható alkalmazása mellett dönt, az említett 5. cikk (2) bekezdése bizonyos feltételek mellett lehetővé teszi számára, hogy ne alkalmazzon bizonyos – a 2001/23 irányelv 3. és 4. cikkében foglalt – biztosítékokat, amennyiben az illetékes hatóság felügyelete alatt fizetésképtelenségi eljárás indult (Bizottság kontra Olaszország ítélet, EU:C:2009:363, 38. pont).
- 49 Ily módon, eltérve a 2001/23 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésétől, ez a tagállam az irányelv 5. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján rendelkezhet úgy, hogy az átadónak valamely munkaszerződésből vagy munkaviszonyból eredő és az átruházást vagy a fizetésképtelenségi eljárás megindítását megelőzően esedékessé váló tartozásai nem szállnak át a kedvezményezettre abban az esetben, ha az ilyen eljárás a tagállam jogrendszere szerint legalább olyan szintű védelmet nyújt, mint amelyet a 80/987 irányelv biztosít, és/vagy a hatályos jogszabályok és a gyakorlat által megengedett keretek között a munkavállaló munkafeltételeit megállapodás útján is meg lehet változtatni a munkahelyek védelme érdekében a vállalkozás fennmaradásának biztosításával.
- 50 Az említett 5. cikk (4) bekezdése azt is előírja, hogy a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megelőzzék a fizetésképtelenségi eljárásokkal való visszaéléseket, amelyek arra irányulnak, hogy a munkavállalókat megfosszák a 2001/23 irányelvből eredő jogaiktól.
- 51 Végül, noha – amint azt a jelen végzés 39. pontja kimondta – az említett irányelvben foglalt, védelmet biztosító szabályok az irányelvben kifejezetten előírt kivételektől eltekintve kötelezőek, rá kell mutatni, hogy az irányelv 8. cikke úgy rendelkezik, hogy az irányelv nem korlátozza a tagállamoknak azt a jogát, hogy a munkavállalókra nézve kedvezőbb rendelkezéseket alkalmazzanak vagy fogadjanak el.
- 52 A fent kifejtettekből az következik először is, hogy a 2001/23 irányelv megállapítja azt az elvi szabályt, amely szerint a kedvezményezettre kötelezőek a vállalkozás átruházásának napján a munkavállaló és az átadó között fennálló munkaszerződésből vagy munkaviszonyból eredő jogok és kötelezettségek. Amint az ezen irányelv 3. cikkének szövegéből és szerkezetéből következik, a vállalkozás átruházásának időpontjában az átadó olyan terheinek a kedvezményezettre történő átszállása, amelyek azon körülmény miatt állnak fenn, hogy az átadó alkalmazza a munkavállalókat, a munkavállalók valamennyi jogára kiterjed, amennyiben azok nem tartoznak az ezen irányelvben kifejezetten előírt kivételek közé (lásd analógia útján: Beckmann-ítélet, C-164/00, EU:C:2002:330, 36. és 37. pont).
- 53 Ennélfogva ezeknek a terheknek nemcsak a szóban forgó vállalkozás munkavállalóit megillető munkabér és egyéb díjazások képezik szerves részét, hanem a jogszabályban előírt szociális biztonsági rendszer átadót terhelő járulékai is, mivel ez a teher az utóbbit kötelező munkaszerződésekből, illetve munkaviszonyból ered. Amint az ugyanis a 2001/23 irányelv 2. cikkének (1) bekezdéséből is következik, valamely munkaszerződés vagy munkaviszony az említett irányelv értelmében a munkáltatók és a munkavállalók közötti olyan jogviszony, amelynek a munkafeltételek szabályozása a tárgya (Kirtruna és Vigano ítélet, EU:C:2008:574, 41. pont).
- 54 Másodsor, ugyanezen irányelv 5. cikke (1) bekezdésének megfelelően, ez az elvi szabály nem vonatkozik arra az esetre, amelyben az alapügyhöz hasonlóan az átadó fizetésképtelenségi eljárás alatt áll, amely az érintett tagállam illetékes hatóságának felügyelete alatt zajlik. Ebben az esetben ugyanis a fizetésképtelen helyzetben lévő munkáltató és a munkavállalók közötti viszonyból eredő követelések megfizetését az utóbbiak számára a 80/987 irányelv alapján biztosítják.

- 55 Harmadszor, a 2001/23 irányelvben foglalt ezen eltérés ellenére, az irányelv 5. cikkének (1) bekezdése minden egyes tagállamot feljogosít arra, hogy az átadóval szemben indított fizetésképtelenségi eljárás keretében többek között ezen irányelv 3. cikkét alkalmazza valamely vállalkozás átruházására. Ha valamely tagállam él ezzel a lehetőséggel, ugyanezen 5. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint jogosult eltérni ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésétől abban az értelemben, hogy a kedvezményezettre nem szállnak át az átadónak a munkaszerződésből vagy munkaviszonyból eredő, és az átruházás vagy a fizetésképtelenségi eljárás megindításának időpontjában fennálló terhei, feltéve, hogy ebben a tagállamban a 80/987 irányelvvel bevezetett védelemmel legalább azonos szintű védelem áll fenn, amely irányelv megköveteli a fizetésképtelen munkáltatóval megkötött munkaszerződések és fennálló munkaviszonyok alapján a munkavállalókat megillető követelések kifizetését garantáló mechanizmus létrehozását. Ezen eltérési lehetőség nemcsak az érintett munkavállalók munkabérének kifizetését biztosítja, hanem – a nehéz helyzetbe került vállalkozás fennmaradásának biztosításával – a munkahelyek védelmét is.
- 56 Negyedszer, a 2001/23 irányelv 8. cikke alapján, a vállalkozások átruházására vonatkozóan a tagállamok bármilyen más szabályozást is jogosultak előírni és alkalmazni, feltéve, hogy az kedvezőbb a munkavállalókra nézve, mint az irányelvvel bevezetett szabályozás. Az ilyen eljárás ugyanis összhangban áll az ezen irányelv által követett, a jelen végzés 34. pontjában felidézett céllal. Ily módon a tagállamnak még abban az esetben is van lehetősége az említett irányelv 3. cikke (1) bekezdésének alkalmazására, ha valamely piaci szereplő egy fizetésképtelen helyzetbe került vállalkozást vesz át.
- 57 Ötödször, mind a 2001/23 irányelv szövegéből, mind az ezen irányelv által létrehozott szabályozásból az tűnik ki, hogy – az átruházás időpontjában az átadó üzletében már nem alkalmazott munkavállalóknak az említett irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontjában foglalt ellátásokra vonatkozó megszerzett vagy a szerzés folyamatában lévő jogainak megvédésére vonatkozó tagállami kötelezettségen kívül – az uniós jogalkotó nem írt elő szabályokat az átadónak az átruházás időpontjában már megszűnt munkaszerződésekből és munkaviszonyokból eredő terheit illetően. Mindazonáltal az előző pontban említettekkel megegyező okok miatt a tagállam nincs meggátolva abban, hogy rendelkezhet úgy, hogy az ilyen terhek átszállnak a kedvezményezettre.
- 58 A kérdést előterjesztő bíróságnak az uniós jog ezen értelmezési szempontjai alapján kell döntést hoznia az előtte folyamatban lévő jogvitában, értékelve az érintett tagállamban alkalmazandó szabályozás e jog követelményeivel való összeegyeztethetőségét, és figyelembe véve a jogvita alapjául szolgáló jogi és ténybeli helyzetet jellemző körülmények összességét.
- 59 A fent leírt megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2001/23 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy:
- abban az esetben, ha valamely vállalkozás átruházásának keretében az átadó fizetésképtelenségi eljárás alatt áll, amely az illetékes hatóság felügyelete alatt zajlik, és az érintett tagállam úgy döntött, hogy alkalmazza ezen irányelv 5. cikkének (2) bekezdését, ezzel az irányelvvel nem ellentétes, hogy ez a tagállam előírja vagy lehetővé teszi, hogy az átruházás vagy a fizetésképtelenségi eljárás megindításának időpontjában az átadó munkaszerződésekből vagy munkaviszonyokból eredő terhei – az átadóra a jogszabályban előírt szociális biztonsági rendszer alapján háruló terheket is beleértve – ne szálljanak át a kedvezményezettre, feltéve hogy ez az eljárás a munkavállalók számára a 80/987 irányelvvel bevezetett védelemmel legalább azonos szintű védelmet biztosít, ez a tagállam mindazonáltal előírhatja, hogy az ilyen terheket még az átadó fizetésképtelensége esetén is a kedvezményezettnek kell viselnie;
  - az irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezésekre figyelemmel az említett irányelv nem ír elő kötelezettségeket az átadónak az átruházás időpontja előtt megszűnt munkaszerződésekből és munkaviszonyokból eredő terheire vonatkozóan, azonban nem tiltja meg az ilyen terhek kedvezményezettre történő átruházását lehetővé tévő tagállami szabályozást.

A költségekről

- 60 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy:

- abban az esetben, ha valamely vállalkozás átruházásának keretében az átadó fizetésképtelenségi eljárás alatt áll, amely az illetékes hatóság felügyelete alatt zajlik, és az érintett tagállam úgy döntött, hogy alkalmazza ezen irányelv 5. cikkének (2) bekezdését, ezzel az irányelvvvel nem ellentétes, hogy ez a tagállam előírja vagy lehetővé teszi, hogy az átruházás vagy a fizetésképtelenségi eljárás megindításának időpontjában az átadó munkaszerződésekből vagy munkaviszonyokból eredő terhei – az átadóra a jogszabályban előírt szociális biztonsági rendszer alapján háruló terheket is beleértve – ne szálljanak át a kedvezményezettre, feltéve hogy ez az eljárás a munkavállalók számára a munkáltató fizetésképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelvvvel bevezetett védelemmel legalább azonos szintű védelmet biztosít, ez a tagállam mindazonáltal előírhatja, hogy az ilyen terheket még az átadó fizetésképtelensége esetén is a kedvezményezettnek kell viselnie;
- az irányelv 3. cikke (4) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezésekre figyelemmel az említett irányelv nem ír elő kötelezettségeket az átadónak az átruházás időpontja előtt megszűnt munkaszerződésekből és munkaviszonyokból eredő terheire vonatkozóan, azonban nem tiltja meg az ilyen terhek kedvezményezettre történő átruházását lehetővé tévő tagállami szabályozást.

Aláírások